Capra cu trei iezi

după Ion Creangă

Capra pleacă la târg, lupul învață cântecul, iar iedul cel mic salvează situația. O adaptare blândă după Creangă, cu final vesel și loc pentru toată grupa.

Vârsta	Grupa mare, Clasa pregătitoare (5–7 ani)
Durata	~10 min
Copii	6–22
Dificultate	Ușoară
Ocazia	Povești pentru orice zi

Povestea lui Creangă, așa cum o știu toți copiii, dar cu un final blând: nimeni nu e mâncat, iar lupul cel lacom e păcălit cu un sac plin de conuri și pleacă ud leoarcă, promițând că de-acum mănâncă doar morcovi. Versurile caprei, „Trei iezi cucuieți...”, sunt cele scrise de Creangă, iar restul replicilor sunt scurte și ușor de învățat.

Sceneta are patru momente: plecarea caprei, lupul la ușă, salvarea din pădure și cântecul final. Rolurile principale sunt șase, iar iepurașii, veverițele și păsărelele pot fi oricâți, așa că încape toată grupa pe scenă.

Ce învață copiii

- Regula de siguranță spusă prin poveste: când ești singur acasă, nu deschizi ușa nimănui.
- Memoria și pronunția, prin versurile lui Creangă spuse ritmat, ca o numărătoare.
- Lucrul în echipă: animalele pădurii ajută la salvarea iezilor, fiecare cu partea lui.
- Jocul cu vocea (glas gros, glas subțire) îi încurajează pe copiii timizi să vorbească tare.
- La preșcolari se potrivește cu tema anuală „Cine sunt/suntem?” (familia, regulile casei).

Distribuția

Rol	Descriere	Copii	Costum
Povestitorul 4 replici	Leagă momentele poveștii. Poate fi educatoarea sau un copil care citește bine; ține în mână o carte mare de povești.	1	O vestă colorată sau o eșarfă și o carte mare, făcută din carton.
Capra 8 replici	Mama grijulie și isteață. Vorbește blând cu iezii, dar e hotărâtă când trebuie să-și salveze puii.	1	Costum Capra din Capra cu trei iezi Un coș de nuiele pe brat.
Iedul cel mare 7 replici	Grăbit și sigur pe el: crede că știe tot. Deschide ușa fără să se gândească.	1	Costum Ieduț de munte
Iedul mijlociu 6 replici	Pofticios și năzdrăvan: se gândește doar la bomboanele de la târg.	1	Costum Ieduț de munte
Iedul cel mic 7 replici	Cel mai mic, dar cel mai cuminte și mai isteț. Recunoaște glasul lupului și se ascunde în horn.	1	Costum Iedul cel mic Puțină „funingine” (un pic de fard gri) pe obraz, după ce iese din horn.
Lupul 9 replici	Lacom, șiret și caraghios. Rolul cel mai iubit: are glas gros, apoi glas subțire, adoarme, sforăie și cade în pârâu.	1	Costum Lupul din poveste Un șorț cu flori al caprei, pentru deghizare.
Iepurașii 3 replici	Martorii din pădure: au văzut lupul cu sacul. Aduc pietricele de la pârâu.	2–6	Costum Iepuraș de câmp Câte un morcov de jucărie în mână.
Veveriţele 2 replici	Iuți și vesele, știu unde doarme lupul și aduc conuri de brad pentru sac.	2–6	Costum de veveriță maro
Păsărelele o replică	Ciripesc tot ce văd din copaci. Rol potrivit pentru cei mai mici sau mai timizi copii.	2–6	Tricou colorat și aripi din hârtie creponată prinse de mâneci.

Decorul

Scena are două părți. În stânga, căsuța caprei: un panou din carton cu o ușă și un horn, o măsuță și un scăunel. În dreapta, pădurea: doi-trei copaci din carton și un stejar mare, sub care doarme lupul. Între ele, pe podea, o pânză albastră lungă face pârâul.

Recuzita

- ☐ Un coș de nuiele cu „cumpărături” de jucărie (o sticlă de lapte, o pungă cu mălai)
- ☐ Un sac mare de pânză (o față de plapumă veche ajunge)
- ☐ Conuri de brad și pietricele (sau bile din hârtie gri)
- ☐ Un borcan gol cu eticheta mare „MIERE”
- ☐ Un șorț cu flori, pentru deghizarea lupului
- ☐ O pânză albastră pentru pârâu
- ☐ Morcovi de jucărie pentru iepurași

Muzica

- Cântecul caprei, „Trei iezi cucuieți”: spus ritmat, cu bătăi din palme, sau cântat pe o melodie simplă inventată împreună cu copiii.
- Pentru momentul în care animalele umplu sacul: o melodie instrumentală veselă, cântată la pian sau de pe un disc.
- Cântecul final, „Ușa noastră stă-ncuiată”: patru versuri care se pot cânta pe orice melodie de joc cunoscută de copii.

Textul scenetei

Scena 1 – Capra pleacă la târg

> *Căsuța caprei. Iezii se joacă de-a prinselea în jurul măsuței. Capra intră cu coșul pe braț.*

POVESTITORUL

A fost odată o capră care avea trei iezi. Cel mare și cel mijlociu erau cam zvăpăiați, dar cel mic era cuminte și ascultător, de-ți era mai mare dragul. Într-o zi, capra a trebuit să plece la târg.

CAPRA

Dragii mei, eu plec la târg
Și mă-ntorc abia la seară.
Nu deschideți nimănui,
Chiar de-ar bate tare-afară!

IEDUL CEL MARE

Du-te liniștită, mămico! Noi suntem mari și isteți.

IEDUL MIJLOCIU

Și ne aduci bomboane de la târg?

CAPRA

Doar când auziți cântarea
Ce v-o-nvăț acum, de-ndată,
Să deschideți ușa casei:
Că sunt eu, mămica, iată!

CAPRA *(cântă)*

Trei iezi cucuieți,
Ușa mamei descuieți!
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș,
Smoc de flori
Pe subsuori.

IEDUL CEL MIC

Am învățat, mămico! Nu deschidem decât când auzim cântecul tău, cu glasul tău subțire.

CAPRA

Așa vă vreau, puii mamei! (Îi mângâie pe rând pe creștet și iese.)

> *Din spatele stejarului iese Lupul, care a ascultat tot. Își freacă labele.*

LUPUL

Hă-hă! Ce noroc grozav!
Am aflat cântarea toată!
Trei iezi grași, singuri acasă...
Ce ospăț, ca niciodată!

Scena 2 – Lupul la ușă

POVESTITORUL

Lupul n-a mai stat pe gânduri. S-a dus drept la ușa caprei și a bătut: cioc, cioc, cioc!

LUPUL *(cu glas gros și răgușit, cântă)*

Trei iezi cucuieți,
Ușa mamei descuieți!

IEDUL CEL MIC *(șoptind către frați)*

Nu deschideți! Ăsta nu e glasul mamei. Mama are glas subțire și blând.

IEDUL CEL MARE

Ba e mama! Poate a răcit pe drum.

IEDUL MIJLOCIU

Și poate ne-a adus bomboane!

IEDUL CEL MIC

Uitați-vă pe gaura cheii!

> *Iedul cel mare se uită pe gaura cheii.*

IEDUL CEL MARE

Hm... Văd o coadă stufoasă și cenușie. Mama n-are coadă stufoasă!

IEZII *(în cor)*

Nu deschidem! Nu deschidem!

LUPUL *(supărat, către public)*

M-au ghicit după glas și după coadă! Lasă, că știu eu ce fac!

> *Lupul se duce în colțul scenei. Ia borcanul cu miere, „mănâncă” o lingură și își încearcă glasul: „Mi-mi-mi-mi!” Apoi își pune șorțul cu flori și își ascunde coada sub el.*

POVESTITORUL

Lupul a mâncat o lingură de miere, ca să-și subțieze glasul, și și-a ascuns coada sub un șorț furat de pe sârma de rufe. Apoi a bătut din nou la ușă.

LUPUL *(cu glas subțire, cântă)*

Trei iezi cucuieți,
Ușa mamei descuieți!
Că mama v-aduce vouă
Lapte și mălai și sare
Și bomboane-n buzunare!

IEDUL MIJLOCIU

Bomboane! E mama!

IEDUL CEL MARE

Are glas subțire! Hai să deschidem!

IEDUL CEL MIC

Stați! Mama nu cântă așa! Eu nu cred și mă ascund în horn!

> *Iedul cel mic se ascunde în spatele hornului. Iedul cel mare și iedul mijlociu deschid ușa. Lupul sare înăuntru.*

LUPUL

Hap! V-am prins! Hop, în sac cu voi!

> *Lupul aruncă pânza mare peste cei doi iezi; ei o țin pe umeri și merg după el, ca și cum ar fi în sac.*

IEDUL CEL MARE ȘI IEDUL MIJLOCIU

Mamăăă! Ajutoor!

LUPUL

Strigați voi, strigați, că nu vă aude nimeni! Acum vă duc la mine acasă... Dar mai întâi trag un pui de somn, că m-a obosit atâta cântat!

> *Lupul trece în pădure, se întinde sub stejar, cu sacul lângă el, și începe să sforăie: „Hrrr... fiuuu...”*

Scena 3 – Salvarea din pădure

> *Capra intră în căsuță cu coșul plin și vede ușa deschisă.*

CAPRA

Vai de mine! Ușa e deschisă! Iezii mei, unde sunteți?

IEDUL CEL MIC *(iese din horn, cu obrazul „plin de funingine”)*

Mămico! Aici sunt! A venit lupul cu glas subțire și i-a luat pe frățiorii mei într-un sac!

CAPRA

Nu mai plânge, puiul mamei! Îi găsim noi. Hai după urmele lupului!

> *Capra și iedul cel mic trec în pădure. Din spatele copacilor ies iepurașii, veverițele și păsărelele.*

IEPURAȘII

Noi l-am văzut pe lup! A trecut pe aici cu un sac mare în spate.

VEVERIȚELE

Și sacul se mișca și striga: „Mamăăă!”

PĂSĂRELELE

Cip-cirip! Acum doarme sub stejarul cel mare și sforăie de cad frunzele!

CAPRA

Sst! Mergem pe vârfuri, să nu-l trezim.

> *Toți merg pe vârfuri până la stejar. Lupul sforăie: „Hrrr... fiuuu...” Capra „dezleagă” sacul, iar cei doi iezi aruncă pânza și sar în brațele ei.*

IEDUL CEL MARE

Iartă-ne, mămico! N-am ascultat ce ne-ai spus.

IEDUL MIJLOCIU *(rușinat)*

Ne-am gândit numai la bomboane...

IEDUL CEL MIC

Am o idee! Hai să-i umplem sacul cu conuri și cu pietricele!

VEVERIȚELE

Noi avem conuri cât vrei!

IEPURAȘII

Și noi aducem pietricele de la pârâu!

> *Pe o muzică veselă, animalele umplu sacul cu conuri și pietricele. Capra îl leagă la loc și îl pune lângă lup. Toți se ascund după copaci.*

LUPUL *(se trezește și se întinde)*

Uaaah! Ce bine-am dormit! Și acum, acasă, la masă! (Ridică sacul.) Ufff! Ce grei s-au făcut iezii ăștia! Parcă sunt plini de pietre!

> *Lupul pornește clătinându-se. La pârâu se împiedică și cade cu sacul în apă: „Pleosc!”*

LUPUL

Brrr! Ce rece-i apa! (Deschide sacul.) Conuri?! Pietricele?! M-au păcălit!

TOȚI *(ies din ascunzătoare)*

Ha-ha-ha!

CAPRA

Pleacă, lupule, de-aici,
Nu mai speria copii mici!
Noi, de-acum, stăm toți de pază
Și cu mintea mereu trează!

LUPUL *(ud leoarcă, cu coada între picioare)*

Gata, gata, plec! Nu mă mai întorc niciodată! De-acum mănânc numai... morcovi!

IEPURAȘII *(strângând morcovii în brațe)*

Morcovii noștri?!

> *Lupul fuge din scenă. Toți râd.*

Scena 4 – Cântecul de la sfârșit

POVESTITORUL

De atunci, iezii n-au mai deschis ușa nimănui, iar lupul... se zice că și acum rontăie morcovi pe la marginea pădurii. Iar povestea noastră se încheie cu un cântec.

TOȚI *(cântă)*

Ușa noastră stă-ncuiată
Până mama nu revine;
Cine-ascultă sfatul mamei
Toată viața-i merge bine!
Lupul are glas de miere
Și-o codiță ce se vede;
Dar un iez cu mintea trează
Nu se lasă și nu crede!

> *Toți copiii se prind de mână, fac o plecăciune și salută publicul. Lupul vine ultimul, cu un morcov în mână.*

Sfaturi de regie

- Nu băgați niciodată copiii într-un sac adevărat. Iezii țin pe umeri o pânză mare, ca o pelerină, și „sunt în sac”; când capra „dezleagă sacul”, o aruncă jos.
- Hornul poate fi un panou din carton cu o deschidere în spate: iedul cel mic se ascunde de-a binelea, iar sala râde când iese „plin de funingine”.
- Exersați cu toată grupa „glasul gros” și „glasul subțire” al lupului. E un joc de voce care îi amuză și îi ajută pe cei timizi să vorbească tare.
- Momentul umplerii sacului se face pe muzică, fără replici: e locul ideal pentru copiii care nu vor să vorbească pe scenă.
- Repetați pe scene, câte 10–15 minute. Versurile lui Creangă se învață cel mai ușor ca o numărătoare, cu bătăi din palme.

Variante și adaptări

- Grupa mijlocie: păstrați scenele 1, 2 și 4. Educatoarea, ca Povestitor, spune ce se întâmplă în pădure, iar copiii joacă momentul cu sacul pe muzică, fără replici.
- Mai mulți copii: adăugați oricâți iepurași, veverițe și păsărele; fiecare grup își spune replica în cor. Povestitorul poate fi împărțit între doi copii.
- Doar șase copii: renunțați la animalele pădurii; replicile lor le spune Povestitorul.
- Clasele I–II: puteți juca și finalul lui Creangă, cu ospățul și groapa ascunsă sub scaun, dar fără jăratic: lupul cade într-o groapă cu apă rece și urzici.

Costumele pentru serbare, de la Vis de Carnaval

Pentru fiecare rol din scenetă găsiți costumul potrivit pe visdecarnaval.ro: îl închiriați în mărimea copilului și îl primiți prin curier sau la locker.

Grădinițe și școli: în programul Partener Premium, părinții închiriază fără garanție, iar costumele vin toate într-un singur colet.

+40751093743 · contact@visdecarnaval.ro

Scanați și vedeți costumele

Text original Vis de Carnaval. Îl poți folosi gratuit la serbări, îl poți printa și adapta grupei tale. Te rugăm să nu-l republici pe alte site-uri. visdecarnaval.ro/scenete/capra-cu-trei-iezi